

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.85/2011/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év február hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott és társa** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év január hó 27. napján kihirdetett 8.B.959/2009/59 számú ítéletét I. r. vádlott tekintetében

megváltoztatja.

A vádlott testi épség elleni bűncselekményét testi sértés büntettének (Btk. 170. § (1), (5) bekezdés I. fordulata) minősíti.

A vádlott bejelentett lakóhelyét pontosítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet vele szemben helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 7.620, azaz hétezer-hatszázhusz forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2011. január 27. napján kelt 8.B.959/2009/59. számú ítéletével I.r. vádlott bűnösségét testi sértés büntettében (Btk.170.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulata), rablás büntettében (Btk.321.§ (1) bekezdés) és lopás büntettében mint társtettes (Btk.316.§ (1) bekezdés, a (2) bekezdés d./ pontjára figyelemmel (4) bekezdés b/1. pontja) állapította meg. Halmazati büntetésül 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.r. vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette (Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d./ pont és (4) bekezdés b/1. pont) miatt 2 évre próbára bocsátotta.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette.

A fenti ítélet ellen I.r. vádlott indokolás nélkül fellebbezett, védője a testi sértés alóli felmentésért, egyebekben enyhítésért jelentett be perorvoslatot.

II.r. vádlott az ítéletet tudomásul vette, így az vele szemben kihirdetését követően jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.702/2009/9. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése útján megalapozott tényállást állapított meg és azt kellően megindokolta. Az I.r. vádlottnak felrótt bűncselekmények közül a testi épség elleni bűncselekmény pontosítására hívta fel a figyelmet. Az ítéletből kitűnően ugyanis a Fővárosi Bíróság az elkövetéskori anyagi jogi szabályokat alkalmazta, erre figyelemmel a testi sértés büntetettét a Btk.170.§ (1) bekezdés és (5) bekezdés I. fordulata és nem a (6) bekezdés I. fordulata szerint kell minősíteni. A büntetés mértékét a büntetési célok szerint megfelelőnek találta, annak enyhítésére nem látott indokot. Indítványozta az elsőfokú ítélet - minősítés pontosítása melletti - helybenhagyását. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a védő a részbeni felmentés iránti indítványát visszavonva a perorvoslatát módosította és azt csupán a büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn.

A védő felszólalásában hangsúlyozta, hogy a Fővárosi Bíróság I.r. vádlott többször megváltoztatott vallomásait részletesen elemezte, a testi sértés bűncselekményének elkövetési módját meggyőzően megindokolta. Kiemelte, hogy védenca a rablást mindig elismerte, önmagára terhelő előadást tett, hiszen a pofonütések is erőszaknak minősülnek. A lopás büntette körében a vallomását tényfeltáró beismerésként kell értékelni. Mindezek nyomatékos enyhítő hatására és a jelentős időmúlásra hivatkozással a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott bejelentette állandó lakóhelyét, az utolsó szó jogán nem kívánt szólni.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla I.r. vádlott tekintetében védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. I.r. vádlottat részletesen meghallgatta, korábbi vallomásait elétárta, azokra nyilatkoztatta. Bizonyítást vett fel a vádlott alibi bizonyítási védekezésére, felolvasta a sértett személyes kihallgatásának akadályát igazoló igazságügyi orvosszakértői

véleményt, majd ezt követően olvasta fel a sértetti nyomozati vallomásokat. Tanúkat hallgatott meg, akik bármiben tudhattak a cselekményekről, bizonyítás anyagává tett valamennyi rendőri jelentést, illetve a sértett sérülései körében készült igazságügyi orvosszakértői véleményt. Az így rendelkezésre álló bizonyítási anyagot logikusan, külön-külön és egymással is egybevetetten értékelte. A tényállás megállapítása során megindokolta, hogy a vádlott védekezésének egyes részleteit milyen bizonyítékok cáfolják, ugyanakkor a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket a javára értékelte. Utóbbi eredményeként a váddal szemben a lopás bűncselekményénél nem állapított meg folytatóságosságot, csupán egyetlen alkalommal megvalósult eltulajdonítást.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás minden részletében megalapozott, így az irányadó volt a felülbírálat során.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I.r. vádlott bűnösségére.

A cselekmények jogi minősítése során azonban tévesen alkalmazta az elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályokat, megjegyzendő, hogy ennek indokát sem adta. Az adott esetben az elkövetéskor hatályos szabályokat kell alkalmazni a Btk.2.§-a szerint, mert az elbíráláskoriak nem kedvezőbbek sem a minősítés, sem a joghátrány tekintetében. Ennek megfelelően az ítélet tábla a testi épség elleni bűncselekménynél az anyagi jogi szabály megjelölését a Btk.170.§ (1) bekezdés, illetve (5) bekezdés I. tételére helyesbítette.

A jogi indokolás az életveszélyt okozó testi sértés büntette tekintetében részben hiányos, részben téves. Az ítélet tábla egyetértett azzal, hogy a fejszenyéllel fejre célzott ütés felismerhetően magában hordozza az életveszélyes sérülés bekövetkezésének a lehetőségét. A további következtetést azonban a vádlott tudattartalmára nem vonta le a Fővárosi bíróság és téves e hiányt követően az egyenes szándék megállapítása.

A Fővárosi Ítélet tábla a fentieket akként pontosította és helyesbítette, hogy az I.r. vádlott a felismerhető életveszélyes eredménybe belenyugodott. Arra nincs adat, hogy azt kívánta volna, ezért egyenes szándéka sem róható fel. Mindezek alapján a vádlottnál az életveszélyes eredmény tekintetében eshetőleg szándék állapítható meg.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság valamennyi súlyosító és enyhítő körülményt felsorolt és azoknak megfelelő nyomatékot tulajdonított.

A Fővárosi Ítélet tábla egyes bűnösségi körülmények tartalmára külön is felhívja a figyelmet. I.r. vádlott többszörösen büntetett előélete kifejezetten hasonló vagyon elleni és személy elleni erőszakos bűncselekmények elkövetését mutatja, amely miatt fokozott a többszörös és különös visszaesés súlyosító hatása. Kiemelten elítélendő az idős, egyedülálló, védtelen asszony megtámadása, majd lakásának kifosztása, aki a vádlottat korábban többször is segítette.

Ilyen súlyosító körülmények mellett a részbeni beismerés és az időmúlás nem bírnak komoly hatással a büntetés mértékére.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a Fővárosi Bíróság által halmazati büntetésként kiszabott 8 év fegyházbüntetés és azzal arányos 8 év közügyektől eltiltás megfelel a bűncselekmények tárgyi súlyának és igazodik az alanyi bűnösség fokához. A büntetés enyhítésére a Fővárosi Ítéltábla semmilyen elfogadható indokot nem talált.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a minősítő részében a Be.372.§ (1) bekezdése szerint módosította, továbbá feltüntette I.r. vádlott állandó bejelentett lakhelyét.

Az elsőfokú ítélet további rendelkezései törvényesek, így azokat a fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére kötelezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. év február hó 9. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 8.B.959/2009/59. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.85/2011/8. számú ítéletében foglalt változtatással I.r. vádlott tekintetében 2012. február 9. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2012. év február hó 9. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kukucska Erzsébet
írnok